

Stænderforsamling paa ingen Maade maa præjudicere Grændsespørgsmaalet?

Det forekommer mig nemlig, at, efter at dette Grændsespørgsmaal paany er vaft og saaledes behandlet som Tilfældet har været ved den nedsatte Grændsereguleringscommission, saa vilde det Factum, at Regjeringen paany lod disse Steder vælge Repræsentant til den holfsteenske Stænderforsamling, hvis et saadant Factum lod sig tænke, med stor Føie, idetmindste med et stort Skin af Føie, kunne betragtes som en ny Grund fra Lybsklands Side til, ved den endelige Regulering af Grændsen, at maatte troe at kunne holde paa de af mig fremhævede danske Landsdele, og jeg kan derfor, selv om det skulde være Tilfældet, at Regjeringen ikke havde tænkt paa en Omlægning af Valgstedet for disse Landsdele, ikke troe, at Regjeringen skulde have gjort det, uden, som jeg har udtalt mig, at finde sig baade opfordret og forpligtet til at erklære, at hine Landsdeles Repræsentation i den holfsteenske Stænderforsamling paa ingen Maade maa præjudicere Grændsespørgsmaalet.

Premierministeren: De Forandringer i Sammensætningen af Provindsstænderne, som Kongen allerede har besluttet, findes anførte i Beskjendtgjørelsen af 28de Januar 1852. Det gjør mig ondt, at jeg ikke er istand til at meddele den ærede Interpellant til sin Underretning Kundskab om, hvorvidt andre eller flere Forandringer i Sammensætningen af de nærmest forestaaende eller paafølgende Provindsstænder for Slesvig og for Holsteen maatte blive besluttede, men skal kun tilføie, at Provindsstændernes Sammensætning ikke kan præjudicere Grændsespørgsmaalet.

Varfod: Jeg antog indtil dette Dieblif, at, naar jeg her stod og spurgte den høitærede Premierminister, og han gav et Svar paa mit Spørgsmaal, saa gav han ikke den enkelte Rigsdagsmand en Underretning til hans Efterretning, men han gav derimod sit Svar som Underretning for hele Rigsdagen (Hør H). Det er virkelig paa ingen Maade en Nysgjerrighedssag fra min Side, og jeg for mit Vedkommende ønsker ingen anden Efterretning end

den, der maa komme hele Rigsdagen, og gjenem den, hele Folket tilgode. Naar dernæst den ærede Minister meente, at det af hans tidligere Svar vil være tilstrækkelig godtgjort, at en saadan Repræsentation, hvis den maatte finde Sted — og det glæder mig, at den ærede Premierminister ikke udtaler det som noget sikkert, at den vil finde Sted, fordi han mener, at der endnu kan foretages Forandringer —, ikke vil kunne præjudicere Grændsespørgsmaalet, saa mener jeg, at der endnu ikke fra den ærede Premierministers Side er hørt nogen bestemt Erklæring i saa Henseende, med mindre det netop skulde være den sidste; thi i det, som den ærede Premierminister tidligere sagde, seer jeg ikke nogen Erklæring om, nogen Indsigelse imod, at, ved en saadan mulig Repræsentation, Grændsespørgsmaalet i fjerneste Maade skulde være præjudiceret. Maa jeg imidlertid opfatte den ærede Ministers Uttring saaledes, at han herved for den danske Rigsdag, det vil sige for det danske Folk, har afgivet den Erklæring, at en saadan mulig Repræsentation af disse Landsdele paa den holfsteenske Stænderforsamling paa ingen Maade kan eller skal eller maa præjudicere Grændsespørgsmaalet, saa er det ganske vist, at jeg herved har opnaaet ikke lidet af det, som jeg tilsigtede ved min Forespørgsel (Ophold). Det skulde være mig kjær, om jeg maatte udtyde den ærede Premierministers Taushed som et Samtykke, og jeg vil altsaa troe, at den Erklæring er afgiven.

Premierministeren: Jeg maa dog gjøre den ærede Rigsdagsmand opmærksom paa, at her jo spørges om en Foranstaltning for Hertugdømmet Slesvig, for hvilket Kongen har udnævnt en Minister, som ikke her er tilstede, og under hvis Omraade og Pligt til Forslag og Indstilling Gjenstande af denne Natur for Slesvigs Vedkommende maae antages at henhøre.

Lehmann: Jeg skal uden væsentlig at forlænge Discussionen kun gjøre opmærksom paa, at her er Tale om Danmarks Riges Grændse mod Lybskland. Skulde Nogen fra dansk Side mene, at den var flyttet til Elben, saa staaer det ialfald hverken i nogen dansk